

Cada cosa té la seva bellesa però no tots poden veure-la - Confucí (filosof xinès)

Empat a 3

Ja és primavera i ja hem tornat a passar aquella època que tant m'agrada anomenada Setmana Santa. Suposo que li diuen així perquè deu ser que aquella setmana jo em porto super bé, com una Santa vaja... I per a celebrar-ho la padrina em va regalar de nou aquella planteta tant curiosa super elaborada i amb cosetes penjant. El padrí, va tornar a sorprendre'm amb una mona (bé... encara no sé si lo de mona va per mi o per la xocolata) que era un tren on viatjaven les tres bessones i un pollet amb ulleres. Xuliiiiissim!!

Però la gran notícia, és que després de la substitució del Dr. Bóveda per la Dra. Galan, els encontres amb l'oftalmologia s'han complicat bastant. Ara ja no guanyo tant fàcilment, de fet si aconseguixo empatar ja és un bon resultat. I això precisament és el que he aconseguit un empat a 3. 3 dioptríes a l'ull esquerra i 3 a l'ull dret d'hipermetropia. Conclusió unes ulleres superfashion de silicona de color lima i rosa... De moment me les aguanto amb una goma, perquè els pares diuen que si em cauen me les aguantaran amb xinxetes.

I coincidint amb el meu

nou look d'intellectual, vaig donar una gran alegria als pares al portar els treballs que he fet al Parvu aquest trimestre junt amb les meves notes. Crec que n'estan força orgullosos. I també vam rebre els comentaris del meu entrenador personal de piscina, on diu que sóc tot un nenúfar, i que ja sé nedar jo sola amb la meva bombolleta. Ja veig que aquest últim trimestre m'haure d'afanyar molt per a poder igualar o millorar encara més el meu estil nadador i tots els meus aprenentatges.

També he visitat aquests dies a la meva pediatre, que tot i que m'ha trobat

d'allò més bé, s'ha entestat en voler revisar una vegada més la qualitat de la meva sang (serà que és vampira i jo no me n'havia adonat?). En fi, una vegada més aniré a veure a la meva amiga Claudia per a que em punxi i em tregui no sé quants tubs de sang. Què he de fer sino?

Per contra, la que ha decidit abandonar definitivament per K.O tècnic és la Dra Montoro la otorrino. Després de guanyar-la per golejada ha decidit que no em vol veure més, a no ser que per decisió de la meva pediatre s'organitzi un triangular amistós. Jo, per a celebrar tal victòria

auditiva vaig convidar als pares a un concert a l'Auditori. Em va semblar que sentir dotze cantants entonant el Wimoweh és un bon homenatge a la meva contrincant però un bon amic otorrino.

Un any més, i aprofitant l'època de calçots, vam reunir-nos una pila d'amics a Santa Anna per a explicar-nos les últimes novetats. Gràcies Miquel per tornar-nos a acollir.

I per donar la benvinguda a la primavera he decidit agafar i encomanar al pare, una estomatitis aftosa, que no se que és però empipa molt.